

BÖTTIGER, CARL WILHELM

**Asarne i Delphi : prolog / [Carl Wilhelm
Böttiger]**

Stockholm
1844

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

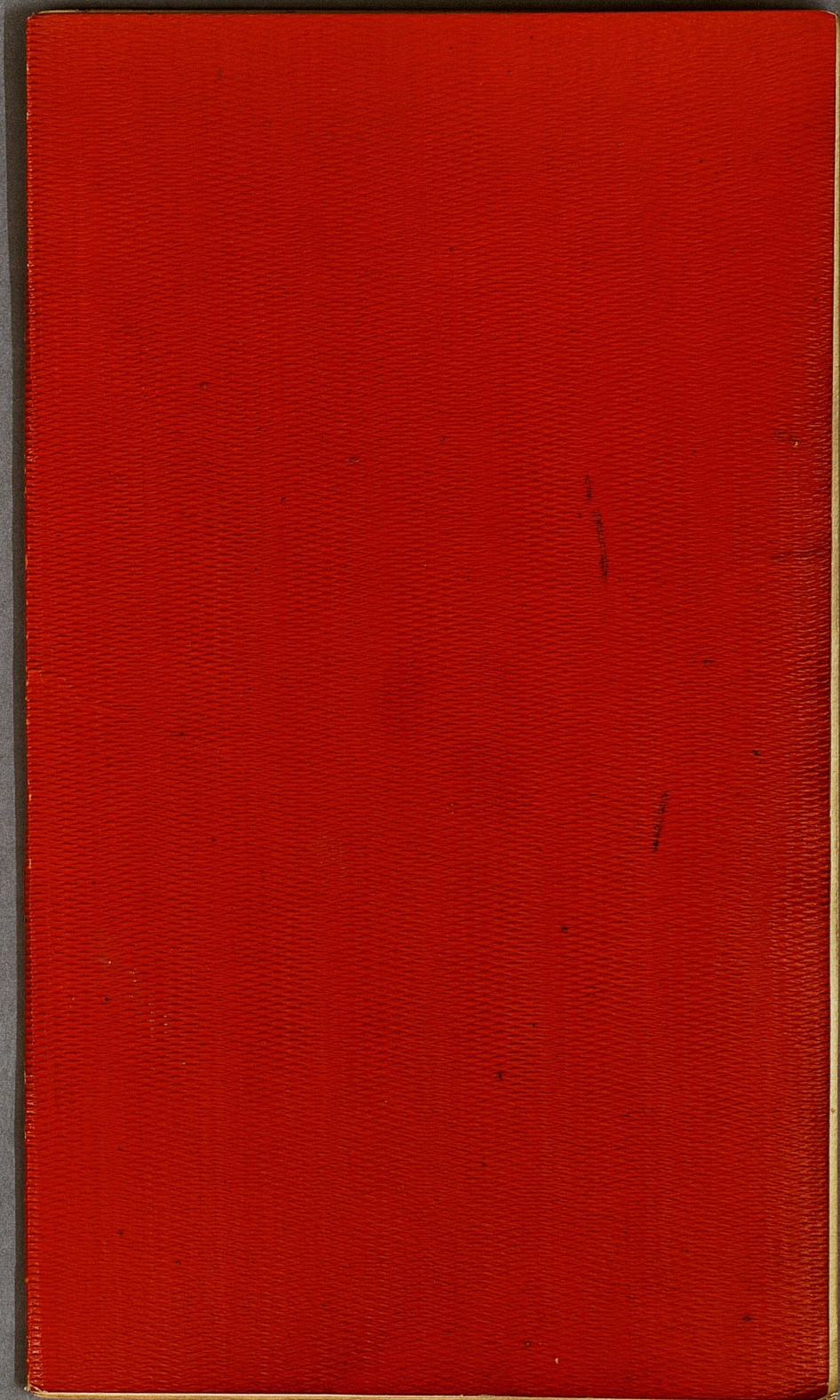
- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

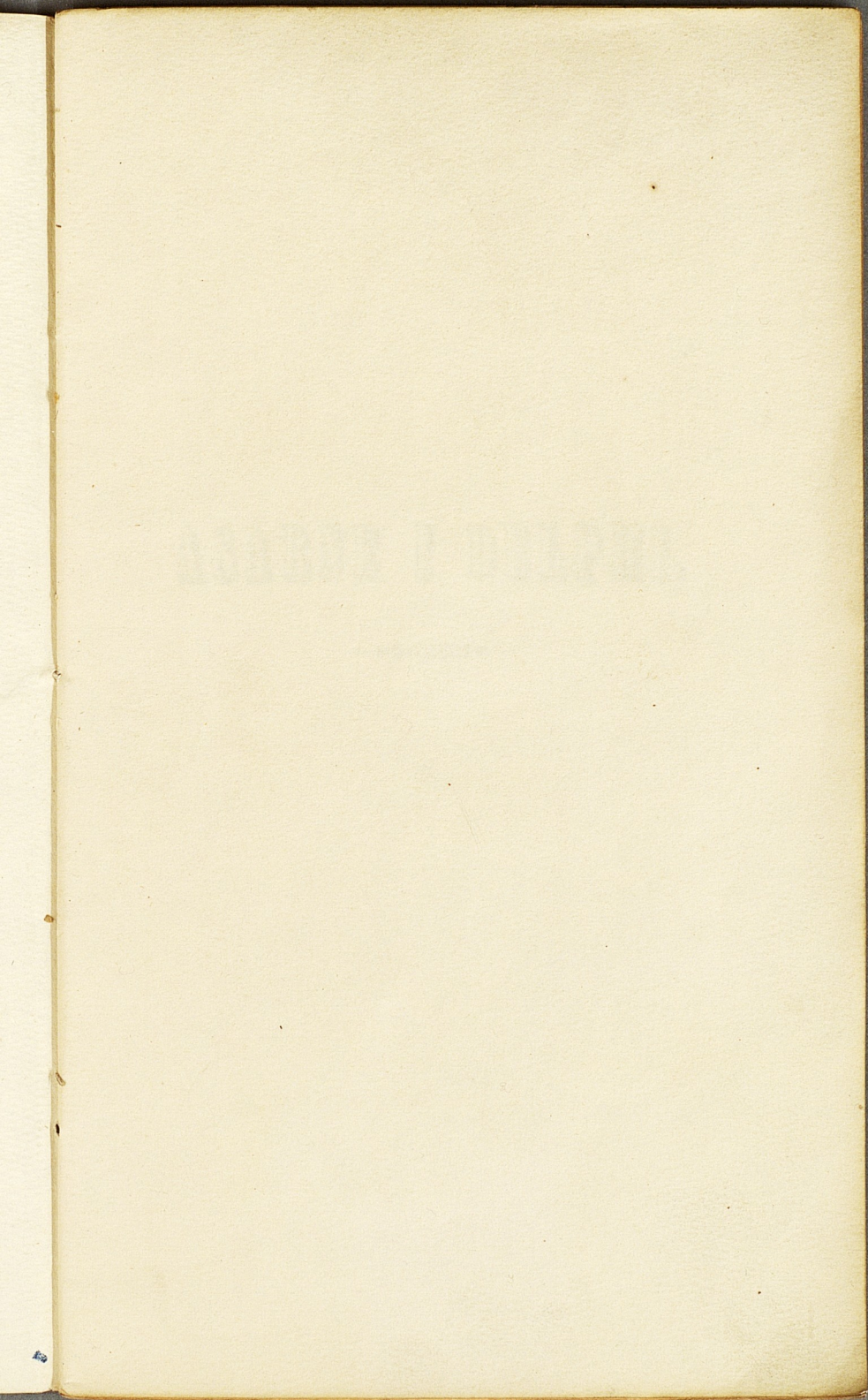
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Vitt. Lu.
Dram
(Br)
o

Böttiger, b. W.

UNIVERSITY OF CHICAGO

ASARNE I DELPHI.

Böttiger

ASARME I DELPHI.

—

PROLOG

Konstn ängsten uppförd i Kongl. Theatern

den 20 Januari 1844.

—

H. M. KONUNGENS ÅTTONDRÖRSTA FÖRELÄSARE.

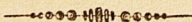

SECCO & CO.

HÖRNINGSKA BOKTRYCKERIET.

1844

ASARNE I DELPHI.

PROLOG

*Första gången uppförd å Kongl. Theatern
den 26 Januari 1844,*

H. M. KONUNGENS ÅTTIONDEFÖRSTA FÖDELSEDAG.

SCOGHOLM.

HÖRBERGSKA BOKTRYCKERIET,

1844.

PERSONERNA.

Öfverste Presten i Apollos tempel Hr Dahlqvist.
Sigurd, anförare för Odins sändebud „ Atmlöf.
Asmund, en af de sända höfdingarna „ Forsberg.
Pythia . . . . . M:lle Daquin.
Asahöfdingar.
Apollos Prester.
Tempeltjenare.
Folk.

Scenen är i Delphi.

Theatern föreställer det inre af Apollos tempel i Delphi. Öfver altaret, i fonden ses Gudens bild. Vid ridåns uppgång är ena sidan uppfylld af prester. Kring altaret stå tempelsvenner. Under det orchestern spelar en marsch, inträda Asahöfdingarna, två och två, med sin anförare i spetsen. De åtföljas af lägre Schyter, som bära dyrbara offergåfvor, såsom guld- och silfverkürl, plåtar och sköldar af guld, smycken och prydnader af österländsk art o. s. v. Då musiken tystnar, framträder ur templets midt Öfverstepresten, uppvaktad af tvenne tempeltjenare.

Öfverste Presten.

Oraklet väntar. Säg, hvad för er hit,
Till Hellas bygd, till Delphis gудatempel?
J veten, här är verdens medelpunkt,
Ty Zeus en morgon ville mäta verlden,
Då sände ut han tvänne unga örnar,
En sände han från öster, en från vester,
Och här i Delphi, kring Parnassens topp,
Här, öfver Phæbi solskens-stad, de möttes. —
Här, under oss, här klappar jordens hjerta
Med hörbart slag, och anderöster stiga,

I dimmor svepta, upp ur bergets grotta,
 Och klart i örat på Ingifvelsen
 De hviska framtid uti dunkla gåtor.—
 Prestinnan hör dem, Phœbi sierska,
 När hon sig badat i Kastalias källa,
 Och på sin trefot se'n, med lager smyckad,
 Sig tankfull lutar mot orakelhålan.
 Då hör hon under sig hur världens hjerta
 För henne biktar sina dolda tankar,
 Och yppar tingen, icke skedda än:
 Hvad Natten drömmer om den dag som gryr,
 Hvad Djupet anar om den verld, som svänger
 På solljus yta kring idess medelpunkt,
 Allt ser, allt hör hon, i profetiskt rus,
 Och plötsligt vridas hennes anletsdrag,
 Och hennes ögon gnistra, hennes hår
 Sig reser vildt för underjordens stormar,
 Och hennes mun, i fradga, talar ut
 Hvad Ödet tänker och hvad Gudar mena.
 Och nu — Jäveten, på hvad rum J stån,
 J fremlingar! hvad söken J i Delphi?
Sigurd.

Vi söka framtid äfven vi, hos er;
 Vår gång till Hellas gäller blott Oraklet. —
 Vi komma fjerran ifrån österns gränser,
 Från land på andra sidan Tanais,

Der Odin styr, vid Svarta Hafvets våg,
 Ett stort och högsint folk, och käckt i striden:
 Det räknar slägt med sina egna Gudar,
 Och morgonrådnan är dess äldsta granne.—
 I Asgård sitter Odin, i sin borg,
 Och rundt kring honom stå de höga Drottar,
 Till antal tolf, som gyllne månans hvarf
 Kring den om solen kretsande planeten.
 Men nu som bäst, den höge Asason,
 Han håller råd med dem, ett viktigt råd,
 Han öfverlägger (med eftertryck) om ett tåg mot
 Norden.
 Till Polen vill han, att i evig snö
 Uppsöka spår af förr dit gångna fäder,
 Och grunda nya riken, bygga opp
 Åt sina Gudar tempel mellan drifvor,
 Att dropparna af varma offerblodet
 Må glänsa skönt emot den hvita snön.
 Men oss han skickar till att spörja här
 Oraklets röst, hvad öden honom vänta;—
 Om gode Gudar följa på hans färd,
 Och om den Stat, han högt i Nord vill grunda,
 Skall lycklig bli igenom seklers sekler.

Öfverste Presten.

Så hyllar då *Er* höfding Hellas Gudar?

Sigurd.

Nej! andra Gudar äro hans. Han tror
 På Thor den starke och på fromme Baldur,
 Och främst uppå sin egen Asafrände,
 Den gamle Odin, som i Hlidskjalf bor.
 Men dennes maka, Frigg, som allting vet,
 Som läser många tusen år på förhand
 I tidens bok, och kan den utantill,
 Hon sluter till dess blad för våra blickar,
 Och kan ej ens med bön och bot och offer
 Förmås att yppa hvad hon ensam vet.
 Och stum, som hon, är Widar, tyste Asen:
 Och ingen, ingen, tyder oss de runor,
 Som höga Nornan ristat på sin sköld.
 Men här hos Er — så har oss Ryktet sagt —
 Bo andra Gudar, mera menskoblida,
 Som göra sig ett nöje mellanåt
 Att lyfta opp en flik af tidens slöja,
 Och låta se de öden, skymda bakom.
 Och därför skickar Odin oss i dag
 Till solskens-Guden i det kända Delphi,
 Och till Oraklet, som hans tunga är;
 Han skickar oss med guld och offerskänker
 (*visar på dem*)
 Och ber Apollo taga dem emot.
Walhallas Gudar ha vi frågt; — de tigi —
 Så fråga vi en af *Olympens* nu.

Öfverste Presten.

Välan! hans svar skall icke utebli.
 Jag går att hämta det vid grottans mynning,
 Dit ingen oinvigd, som Ni, får nalkas. —
 Prestinnan färdig är. Hon brutit re'n
 Sin gröna krona utaf Daphnes lockar,
 Och hennes egna droppa af det silfver,
 Som flutit ur Kastalias klara våg. —
 Så vänten här! — Bereden Er med bön,
 Med offer, knäfall invid Gudens altar,
 Att snart förnimma hvad Oraklet svarar! —
 Det svaret komma tycks ur jordens djup,
 Och dock — det kommer från Olympens salar!

*(Han går, åtföljd af presterna. Endast några tempel-
 svenner stadna kvar i fonden vid altaret.)*

Asmund.

Ni skall få se, att svaret blir befängdt
 Och bådard idel ondt. — Ett sällsamt upptåg
 Är detta *opptåg* emot vilda Norden!
 Hvarför vill Odin släpa oss dit bort
 Till björnars ludna hem, till sollös öcken,
 Der djur och vexter krympa hop för kölden,
 Och sjelfva mjödet fryser i sitt horn?
 Nej, tacka vet jag, i vårt goda hem,
 — Det *Godhem* heter, och gör skäl för namnet —
 Der trifs jag bäst, och längtar jag till snö,

Till snö och norrsken, kan jag se dem bägge
 I fager skiftning på hvar tärnas kind;
 Och längtar jag till striden, finns väl ovän
 På närmre håll, än bort vid Polens gräns. —
 Mig skrämmer Romarn ej; jag väntar honom.

Sigurd.

Du talar fåvitskt, och betänker ej
 Att Odin är den visaste bland menskor;
 Ty ej förgäfves han ur Mimers hufvud
 Tar sina råd, och ej förgäfves flyga
 De lystna korpar från hans breda skuldra
 På spaning ut kring verdens fyra hörn.
 Tro på din höfding! — Det är Asased;
Han följer Gudarna, så följ du *honom*! —
 Och nu, **J** vänner, låt oss lägga ned
 Vår bön, vår offerskänk, vid detta altar,
 Att Gudens svar må blifva mildt och nådigt
 Som strålarna utaf hans gyldne sol!

*(Asarne framträda till altaret och knäfalla der, sedan
 offergåfvorna blifvit emottagna af tempelsvennerna,
 som derefter aflägsna sig. Från det inre af scenen
 höres följande*

H y m n:

Strålände Gud, som ljus kring rymden sprider!
 Lys våra ödens dunkla tråd!
 Yppa för oss kommande tider!
 Hviska till oss Gudarnas råd!

(När hymnen tystnat, öppnar sig fonden, och visar ett skönt grekiskt berglandskap, omhöljdt af hemska, åskdigra moln. Man hör ett underbart hvinande och fräsande i luften. Orkan. Blixt. Vid foten af ett högt berg (Parnassen), på hvars ena sida en klar källa springer i dagen, sitter Pythia, med en lagerqvist i ena handen, och lagerkrans kring det vilda håret, ofvan orakelhålan, ur hvilken vulkaniska dunster uppstiga. I en halfcirkel kring henne stå presterna och hela tempelskaran. Pythia tyckes hafva slutat sin profetia, och utsträcker armarna mot skyn. I det samma slår åskan tre starka knallar. Omedelbart derefter klarnar rymden, och det blidaste solljus gju-ter sig öfver scenen. I det samma Pythia, stödd af presterna, stiger opp för att gå, tillslutes åter fonden. Allt detta upptager blott några ögonblick. — Asahöfdingarne hafva under tiden legat på knä framför altaret. De stå nu opp och gruppera sig fram på scenen, då i det samma presterna inträda i procession och slutligen Öfverste Presten närmar sig ur templets midt).

Öfverste Presten.

J sändebud ifrån barbarers jord,
 Från Asahem och från dess höfding Odin,
 Förnimmen nu Oraklets gudasvar,
 Som Jofur med sin åska har bekräftat
 Och hvarpå Delphiern trycker nu sin sol! —
 Prestinnans gåtord, dunkla, få och brutna,
 Dem kunnen J ej utan tydning fatta;
 Jag fattar dem — och jag är hennes tolk:
 (framtrüder några steg och talar med profetisk pathos)

- "Er höfdings färd skall bli ett hjeltetåg,
 "Hans söner kungar bli i vunna länder,
 "Och sjelf han grunda skall, vid fjerran våg,
 "Sitt nya hem på skogbevuxna stränder.
 "En grånad Drott skall vänta honom der,
 "Och skall hans ankomst som en högtid fira,
 "Och i hans hand, när dödens stund är när,
 "Förtro sitt land, sin krona och sin spira.
 "Och Odins folk skall frejdadt bli och stort,
 "Och större än, när öfver öde vatten
 "En stjerna glänsar; ty då dagas natten
 "Och ljuset går ur morgonrådnans port.
 "En hvitklädd Gud med kors och törnekrona
 "Skall *edra* Gudars altar störta ned,
 "Skall bjuda jord och himmel sig försona,
 "Och hat och tvedrägt sluta evig fred.
 "Och många slägter komma och försvinna,
 "Och nya ätter växa och förgås,
 "Men Odins land skall dock i sekler finna
 "Än mången hjelte, som på Odin brås.
 "En skall sin lans emot förtrycket hvässa,
 "Och jaga Våldet åter till dess ö,
 "En ann' skall stupa, men med blodig hjessa
 "Ha' hindrat ljusets frihet från att dö.
 "En går med åskor öfver frusna vågor,
 "En ann' är åska sjelf i stridens lågor,
 "Och håller än, på dödens hufvudgård,

"Den knutna handen troget om sitt svärd.
 "Och åter skall *en tredje* bli en fader
 "För Grekisk bildning och för Attiskt skämt,
 "Och Sången räkna glad Olympiader
 "Ifrån de toner, som han sjelf har stämt.
 "Så skall den Stat, som Odin går att grunda
 "Högt upp bland fjällen, kring en vänlig sjö,
 "Sig veckla ut, och från ett ringa frö
 "Sist som en ek sin dubbelkrona runda.
 "Ty dubbel kronan blir i tidens längd,
 "Då än en gång, som nu, till Drotten grånad
 "En Hjelte kommer ifrån Söderns ängd,
 "Hvars sköld, hvars bragder, verlden sett förvånad.
 "Och länge *Han* skall styra Odins folk,
 "Ett Karla-folk, med hjertan tappra, fromma,
 "Och se sin ätt i söners söner blomma." —
 Så svaret tyds af mig, Prestinnans tolk.

(*Han går, men vänder om.*)

Ett ord ännu! — *Ett* villkor Guden fäst,
 Om sköna löftet skall gå i fullbordan
 För Nordens lycka genom seklers sekel.

Sigurd.

Och detta enda villkor heter?

Öfverste Presten (med eftertryck).

Endrägt.

(*Han går ut, följd af presterna och tempelskaran.*)

Sigurd (till *Asmund*).

Nå, till en början låt oss vara ense,
Att bättre svar ej Odin kunnat få!
Hvad tycker *du*?

Asmund.

Vi få väl se med tide.
Det låter godt, men är visst bara *dikt*.

Sigurd.

Och om af *dikt* det också finns en blandning
I sköna ljuden af Oraklets svar,
I äkta dikten ligger äkta sanning,
Och endast *så* blir Gudars vink oss klar.
Gladt må vi svaret till vår höfding bära,
Och sedan hoppfullt träda an vår färd
Mot Nordens fjäll, — det är från dem vår ära
Skall flyga ut kring en besegrad verld.
Snart Odins ätt, vid världens norra gränser,
Skall stå som ljusets högsta tempelvakt,
Der Polens stjärna utan nedgång glänser
På Göthers trohet och på Göthers makt.
När trälldomen i andra länder qvider,
Blir *deras* stam sjelfständig som den var,
Och skall ej svigta, skall i stormens tider
Ha samma rot och samma krona kvar.
Hur himlens vilja om hans öden fogar,
Sig sjelf kan Göthen aldrig olik bli:

Fri skall han stå i sina nya skogar,
 Han är ej *till*, när han ej mer är *fri!* —
 Så har oraklet ment, — och nu vi fråga
 Ej mer, men följa dit vår höfding går:
 Det är till segrar vi med honom tåga,
 Det är oss lycka som Oraklet spår.
 Fort att till Odin föra dessa buden!
 Dock — utan Endrägt fylls oraklet ej,
 Så svärjen den, ej blott vid *denne* Guden,
 (*pekar på Apollo*)
 Men svärjen den vid Odin, Thor och Frej!

A l l a.

Vi svärja den vid Odin, Thor och Frej!
 (*sköldgny.*)

Sigurd (*framträder ett steg*).

Eviga Makter! O, lyssnen till orden,
 Lyssnen till eden för kommande dar!
 Endrägt skall bringa lycka åt Norden,
 Gudarnas Walhall skall stråla till jorden,
 Seger och Lycka är Gudarnas svar.

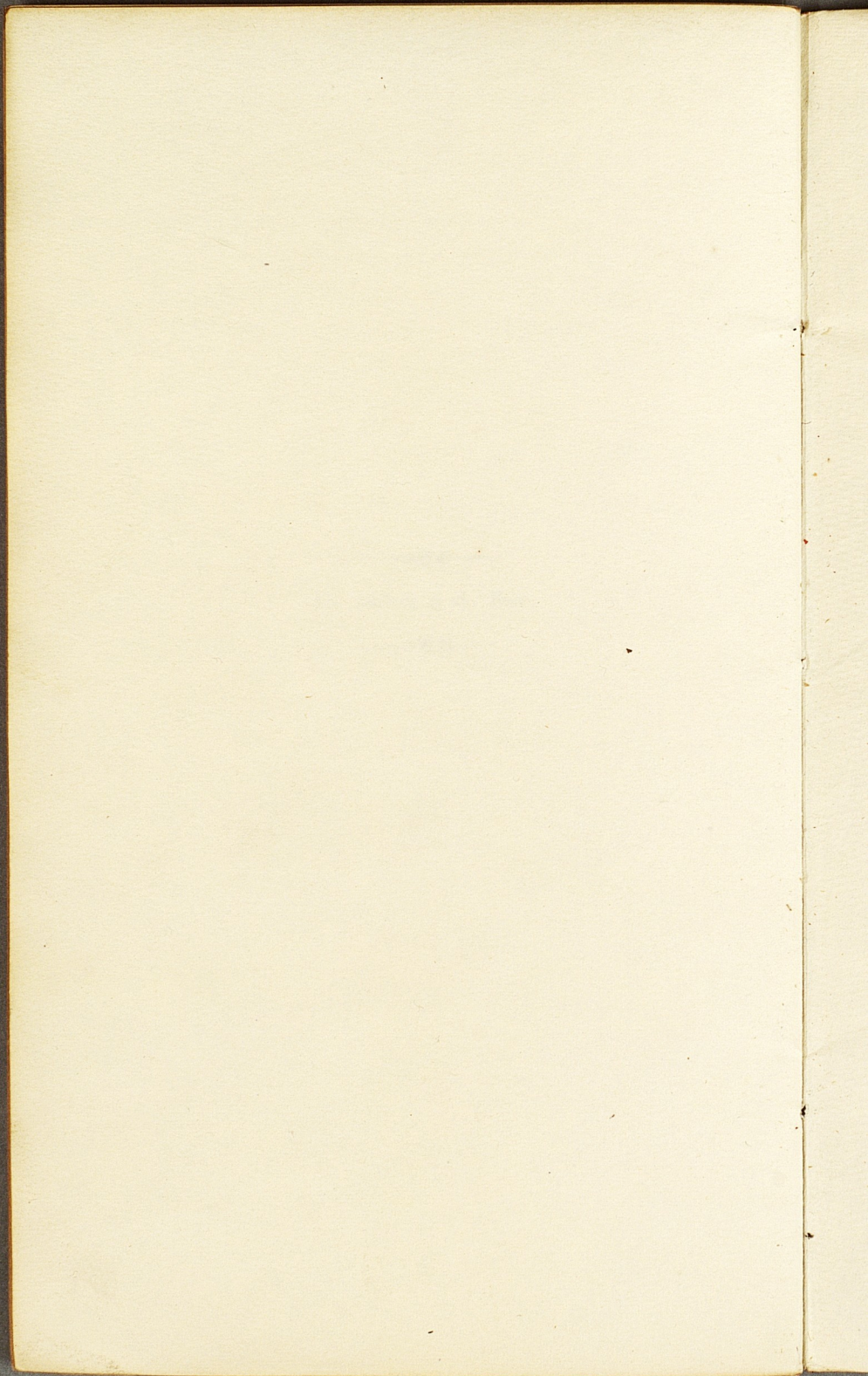
Chör af Asahöfdingarna.

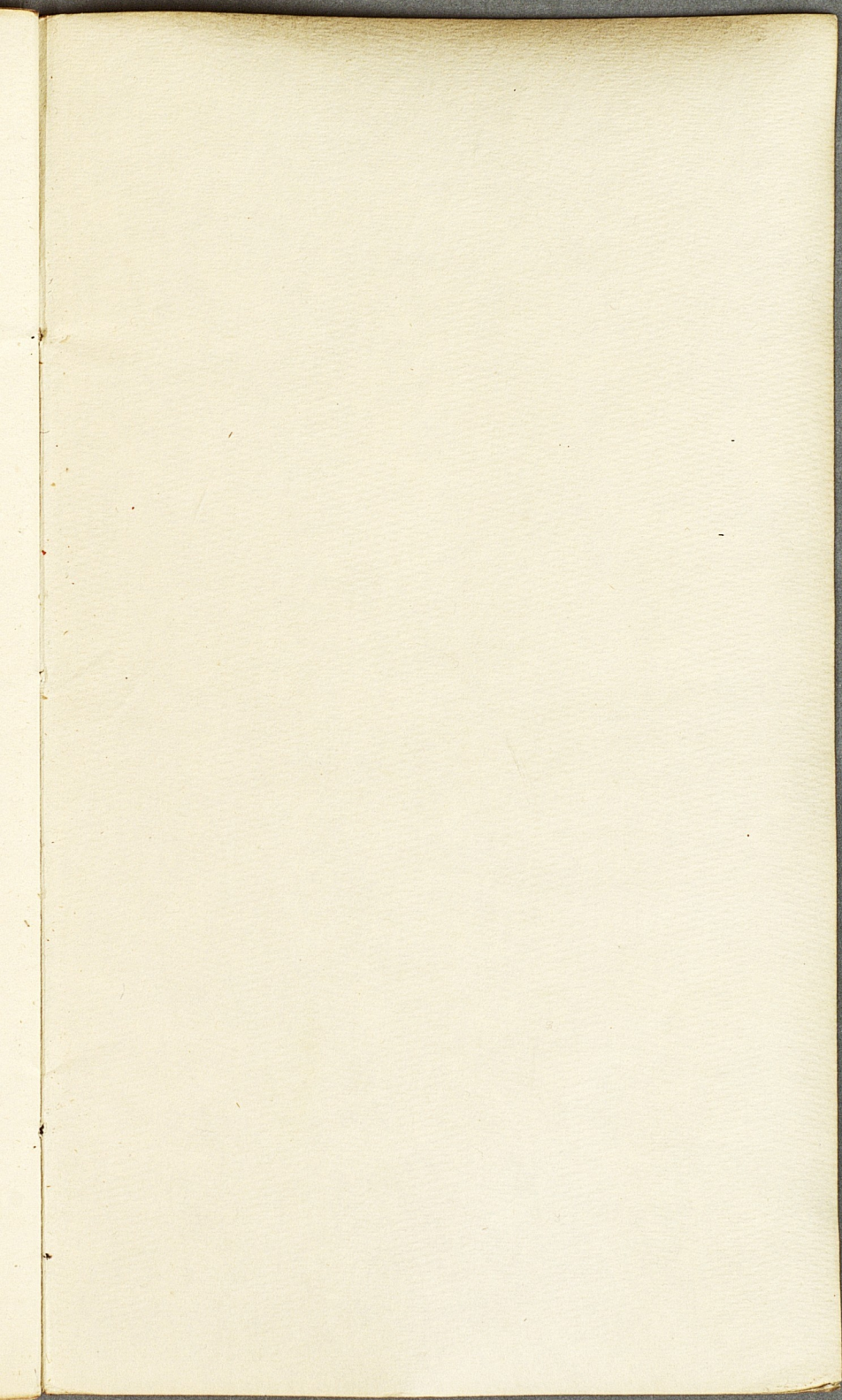
Slut.

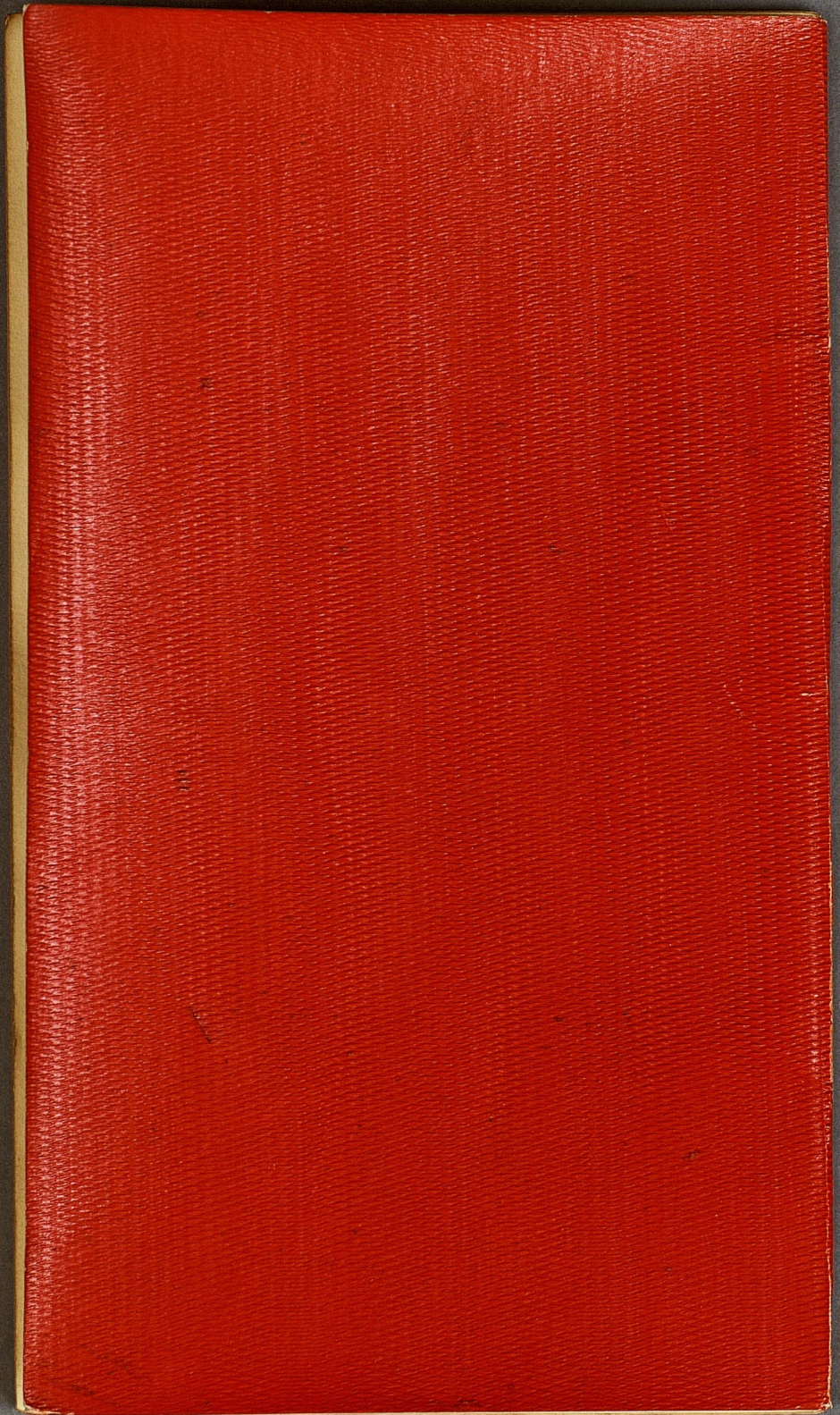
— ❖ —
Ex. häftadt 8 sk. B:co.

— ❖ —

— — — — —
The British & Foreign
— — — — —

www.books2ebooks.eu